

[Grønning.]

over denne Udtalelse af det ærede Medlem, idet den paa det nøjeste falder sammen med de Synspunkter, jeg gjorde gældende ved Behandlingen af Landbrugsordningen i December sidste Aar. Dengang stod mit Parti og jeg alene om at hævde dette Synspunkt i Modsætning til Rigsdagens øvrige Partier, og jeg lægger overordentlig megen Vægt paa, at Venstres Formand paa Rigsdagen nu erklærer sig for det samme Standpunkt.

Naar man nu betragter Resultatet af en af disse Ordninger, som blev fastlagt uden for Tinget, forstaar jeg da ogsaa udmærket, at Venstre fremtidig forbeholder sig at være med til en kritisk Vurdering og eventuelt Omarbejdelse af de Lovudkast, som kommer her til Folketinget fra Landbrugsraadet. Det er naturligvis Svineordningen, jeg tænker paa. Resultatet heraf har den sidste Tids Begivenheder afdækket med al mulig Tydelighed.

Det har nu vist sig, at den højtærede Minister sammen med sine Raadgivere har været saa forhippet paa at fratage de større Gaarde deres hidtidige Produktionsrettigheder, at man helt har glemt at undersøge, om man nu ogsaa kunde undvære disse Gaardes Produktion i det Kontingent, som vi har forpligtet os til at levere til England. Det har desværre vist sig ikke at være Tilfældet. Den Afgang af Avlssøer fra de store Gaarde, som var den naturlige Følge af Svineordningens Vedtagelse, har nu bevirket, at vi ikke kan opfylde vort Kontingent og samtidig forsyne Hjemmemarkedet til Sommer. Det viser sig endvidere, at det Antal Svin, vi kommer til at mangle, paa det nærmeste svarer til det Antal Kort, der blev frarøvet de større Gaarde, som paa Grund af Svineordningens Vedtagelse har faaet deres Produktion nedsat med Halvdelen eller deromkring.

Da dette uheldige Resultat af Svineordningen omsider gik op for de paagældende Institutioner, var gode Raad dyre. Det danske Landbrug, der for Tiden har saa utilstrækkelige Produktionsmuligheder, maatte døje den Tort at se, at den Produktionsgren, som ved den højtærede Landbrugsministers og det høje Landbrugsraads forenede Anstrengelser var reduceret langt under Grænsen for vore Afsætningsmuligheder, nu maatte bringes paa Fode ved Indførsel af Grise fra vore Nabolande. De 100 000 Grise, som man havde frataget danske Landmænd Produktionsretten til, maatte altsaa skaffes til Veje udefra. 4 Mill. Kr. blev straks skaffet til Veje, og hele Skandinavien

blev gennemtrawlet for Grise. Man skulde bruge godt 100 000 og havde fundet mellem 9 000 og 10 000, efter at baade Sverige og Norge var blevet udtømt lige til Udførselsforbudet. Den Naivitet, der regnede med, at der i Norge og Sverige holdtes 100 000 Grise parate til at bøde paa de høje førnævnte Autoriteters — skal vi sige Fejltagelser, staar fuldt ud paa Højde med hele Svineordningens kæmpemæssige Fiasko i øvrigt.

Men Svineordningen har ikke alene bragt det danske Landbrug et Tab, der maatteles i flere Millioner, Skaden er endnu større: man svigtede ved Gennemførelsen heraf selve Andelstankens Princip og bragte det hidtidige Retsgrundlag, hvis Forudsætning er Borgernes Ligestilling over for Løven, til at vakle. Det er fremdeles min Opfattelse, at et saa daarligt gennemtænkt Forslag med en saa farlig Tendens ikke vilde være blevet forelagt Folketinget til en fri Forhandling, og at Betingelsen for, at det overhovedet kunde vedtages, var, at Regeringspartierne i Forvejen havde forpligtet sig til at stemme derfor, og at andre Partier ikke hævdede deres parlamentariske Ret til at kritisere og ændre Forslaget. Vi stod alene og gik imod, en Stilling, vi ikke har haft Grund til at fortryde. Alligevel er det med oprigtig Tilfredshed, jeg gennem det ærede Medlem Hr. Brorsens Tale nu erfarer, at heller ikke hans Parti fremtidig vil tage Ansvar for Forslag, paa hvis Udformning de ingen som helst Indflydelse har haft.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Brorsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Brorsen: Jeg faar jo senere paa Aftenen Ordet som Ordfører, saa det er blot en kort Bemærkning, jeg gerne vil have Lov at gøre i Anledning af det ærede Medlem Hr. Grønnings Udtalelser nu.

Jeg er naturligvis det ærede Medlem taknemmelig for, at han kan anerkende de Udtalelser, jeg fremsatte her om Organisationernes Stilling i det hele over for Lovgivningsmagten, og jeg gjorde i min Tale opmærksom paa, netop med Hensyn til Landbrugets Gældsordning, at jeg mente, vi her var inde i Forhold, hvor det vilde være rigtigt og naturligt, at Landbrugsorganisationerne fik Lejlighed til at udtale sig over for et Regeringsudkast med Hensyn til, hvorledes denne Sag skulde ordnes. Men jeg mente ikke, det vilde være rigtigt — det var Sagen efter min Opfattelse alt for kompliceret til —, at der mellem Ministeren og Landbrugets Organisationer i Detailler blev Enighed om hele dette Forhold. Jeg mener,